

במדינה

(המשך מעמוד 8)

הציבוריים מיוצג אותו רוב. נוצר שאין מי שייצג ויעזור לאנשי החילונים. מכאן שמועצת הפמיציגת אותם, למרות שזה לתפקידה כאירגון הסתדרותי. מה, יש החלטה על סגירת בית כבית הספר הגבעה, וזה יגרור מצב של גסיסת בית הספר. אם נתערב נגר החלטה, אין גון שיעזור בכך. עכשיו קל להבין הלחצים שמופעלים עלינו, קיים מתח או סיכסוך בין חיל לרתיים בעיר.

חיות בחדר-השמל. רויז גבר נאה, נמוך-קומה ונעים-חור שנים רבות אחורה אל ההינ הארוכה שיש לו עם שורה מכובד התנכלויות פיסיות ומילוליות הציבור הרתי, ובמיוחד עם "ההחרדית קיצונית".

"האיזמים סביב הצבע הם פסי לעומת כל מה שעברתי עם חרדים. כולם זוכרים היטב את המאבק על התנועה ברחוב לפני 10 שנים, כאשר בחור צעיר את חייו. כאותם ימים, שבידת של בניין המועצה או איזמים על חיי אשתי ושלושת ילדי העובדים האחרים לא וכו' להתי מיוחדת מצד המיטרה. כאותה פה שרפו המטורפים הללו את הנוער העובד והלומד ברחוב "לעולם לא אשכח את הערן התקיימה ישיבת מועצה, והודיע כי עשן יוצא מחדר-השמל. ד שאותם חיות הניחו בתוך חדריהן סמרטוטים ספוגים כנפט וה אותם, וזה יכול היה להיגרם בקבורנות רבים. אז הם פירסו מודעות-אבל עליי בעיתון מ ובאחד הימים חברים, שכנים, מישפחה התחילו לצלצל וי לביתי בכדי לנחם את המישפחה. הם גם שלחו לי, ללא כל מצירי, אמבולנסים, וטכנאים טלוויזיות, מקררים וטלפון. ההנהטרוות הגיעו לשיאן עד נאלצתי לעזוב עם מישפחתי את לתקופת מסויימת, כי זה היה לחיות עם כל זה.

"לאחר מכן בתחילת שנות שוב החלו אותם חרדים קיצ לעשות צרות, והפעם נטפלו למ מופת. מועדון לפעילות תרג הציבור החילוני.

"המועדון פעל בקומה העליונה בניין המועצה, ופעילותו היתה בע הערב למיגוון רחב של גילים. פז זו גררה אחריה הפגנות סוערות אלפי רתיים והתנגשויות פיסיות ובין עשרות שוטרים.

"המיטרה שוב גילתה אוזן כלפי אותם גורמים רתיים. ל סוכמה פשרה בבג"ץ, שמועצתי לים לא תקיים את המועדון, יימשכו מופעי-תרבות רגילים פירסום השם מופת. השם הוא שו אותם, כפי שהצבע האדום מ להם."

הרב מסרב. אין זכות מכיו המילה פחד, למרות כל הלחצים שהופעלו עליו במשך שנים רבות

"אני לא מפחד מהם, כי אני עם עצמי ועם פעולותיי. אם אתחיל לפחד, אזי אני צריך לעזוב תפקידי במהרה ולברוח מבני-ברק דואג למישפחתי, כי התחנכ הופנו, כמובן, גם כנגדם. ל מכרסמת כי העובדה שבתן בת צריכה לענות לכל האיזמים על וחיי-מישפחה, והיא רק ילדנות.

יושבי-ראש המועצה הרתי של ברק, שלמה וימרוני, הגיב על פ הצבע האדום, "לא שמעתי כלל התנהגות אלימה נגד דויד זכות. גם אילו הייתי שומע על כך, מסרב להתראיין."

תגובה דומה מאוד נשמעה מפי הרב לנדא, שיש לו השפעה רבה ברק הרתי.

עודד רבתי

בטי ג'ונסון חליפה הכוללת שני חלקים: הזקט הגזור בסגנון נהרו מכופתר לכל אורכו עם כתפיים רחבות. מתחת לזקט - חצאית בלונית. המערכת כולה עשויה מסריג.

מייקל לואה מערכת בשלוש חלקים: זקט קצר מכופתר באיזור המותניים מעל חולצת משי וחצאית עם כפלים כשחגורת המותניים רחבה מהירכיים עד למותניים, ועשויה מסריג.

יפות, כמו לדוגמניות בחוף-לארץ. גם הנעליים חשובות, במיוחד כשה מכפלת עולה. ביום נעל שטוחה או מגף שיכול להגיע גם מעל הברך ובכך להשאיר פיסת רגל בין המגף והמכפ

יים ענקיים. המראה היום כוגר יותר, מבוקר. האשה הצועדת עם הזמן, המראה הקצר של החצאית אינו מספיק, צריכה להיות שאיפה למראה כולל. כדי להגיע אל המטרה, יש להשי

בעזרת הפריטים הנוספים המתבונן יראה לפניו אשה ממש, ולא יביט רק ברגליה או ימדוד בעיניו את אורך החצאית שלה. גם הרגליים לא יהפכו לאובייקט מיני.

שני עשורים. מקומה של האשה בחברה השתנה, ואי-אפשר להחזיר את ה"גלגל אחורה. אותן הזוכרות את המיני במהירותו באותה התקופה, יופתעו אולי, מכיוון שהפעם המכפלת הגבוהה

מועצת חכמי תורה לא תאהב את זה, אבל הספקולנטים החליטו - המכפלת עולה!

לוקח קצת זמן עד ששינוי דראסטי, כמו המופע בעונה זו ואשר יופיע בעונת הסתיו, יתקבל. אך בסופו של דבר, הנשים תקצרנה את החצאית על מנת להיראות אופנתיות. או הספקר לצייה נכונה. בשוק האופנה יהיה פחות. שלא כמו אצל החלפנים, הסחורה תימצא בחנויות ולא במחתרת.

תופיע במתכונת של שנות ה'80. רוב המעצבים תמידיים שאין טעם להחזיר את המראה הקודם, שבו האשה נראתה ככוכה: בעלת ראש גדול, מגפיים נמוכים וריסים מלאכות

כתבה וציירה: אילנה מאירי